

**Комунальний вищий навчальний заклад
«ВІННИЦЬКА АКАДЕМІЯ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ»**

21050 м.Вінниця, вул.Грушевського,13, тел./факс 55-65-60,

E-mail: bil@mail.vinnica.ua

Відділ суспільних дисциплін

тел. 55-65-84

**Савчук Н.І.,
методист відділу
суспільних дисциплін**

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ НА 2018/2019 Н.Р.

Історія

Особливості вивчення історії у 2017/2018 навчальному році пов'язані, першою чергою, зі змінами, внесеними до навчальних програм.

У 2018/2019 навчальному році чинними є такі навчальні програми:

для учнів 5 – 9 класів: «Історія України. Всесвітня історія. 5–9 класи», затверджені наказом Міністерства освіти і науки України від 07.06.2017 р. № 804; для учнів 11 класів: «Історія України. Всесвітня історія», затверджені наказом Міністерства від 14.07.2016 р. № 826.

Програми розміщено на сайті Міністерства освіти і науки України за покликаннями:

<http://mon.gov.ua/activity/education/zagalna-serednya/navchalni-programi-5-9-klas-2017.html>;

<http://mon.gov.ua/activity/education/zagalna-serednya/navchalni-programy.html>.

Учні 10 класів будуть навчатись за новими програмами. Міністерством рекомендовано для вивчення інтегрований курс «Історія: Україна і світ», а також 2 окремі курси «Історія України» та «Всесвітня історія».

Оновлена програма для 5-9 класів укладена відповідно до наказів Міністерства освіти і науки України № 52 від 13 січня 2017 р. і № 201 від 10 лютого 2017 р. – на виконання Концепції реалізації державної політики у сфері реформування загальної середньої освіти «Нова українська школа» на період до 2029 р. та з метою модернізації навчальних програм для 5–9 класів на основі компетентнісного підходу. За основу для модернізації було прийнято програму 2012 року з історії для основної школи з урахуванням змін, яких вона зазнала під час розвантаження в 2015 р. і оновлення в 2016 р.

Навчання історії спрямоване на реалізацію **загальної мети базової загальної освіти**, яка полягає в розвитку та соціалізації особистості учнів, формуванні їхньої національної самосвідомості, загальної культури, світоглядних орієнтирів, екологічного стилю мислення і поведінки, творчих

здібностей, дослідницьких і життєзабезпечувальних навичок, здатності до саморозвитку й самонавчання в умовах глобальних змін і викликів.

Випускник основної школи – це патріот України, який знає її історію; носій української культури, який поважає культуру інших народів; компетентний мовець, що вільно спілкується державною мовою, володіє також рідною (у разі відмінності) й однією чи кількома іноземними мовами, має бажання і здатність до самоосвіти, виявляє активність і відповідальність у громадському й особистому житті, здатний до підприємливості й ініціативності, має уявлення про світобудову, бережно ставиться до природи, безпечно й доцільно використовує досягнення науки і техніки, дотримується здорового способу життя.

Метою шкільної історичної освіти є: а) формування вільної особистості, яка визнає загальнолюдські та національні цінності й керується морально-етичними критеріями та почуттям громадянської відповідальності у власній поведінці; б) виховання засобами історії громадянської свідомості, зорієнтованої на патріотичне почуття приналежності до власної країни та до її спільних історичних, політичних і культурних цінностей, а також на демократичні пріоритети й злагоду в суспільстві; в) прищеплення толерантності й поваги до різних поглядів, релігій, звичаїв і культур, уміння знаходити порозуміння з іншими людьми задля досягнення суспільно значущих цілей.

Реалізація цієї мети здійснюється через розвиток основних складових історичної свідомості: а) накопичення знань про основні події, явища та процеси, їх давніші та сучасні інтерпретації; б) оволодіння способами розумових дій, необхідних для розуміння минулого, осягнення сучасного і прогнозування майбутнього, а саме: бачення зв'язку між історичними подіями та явищами (логічне мислення); уміння оцінювати їх під різними кутами зору (критичне мислення); знаходження нових аспектів змісту чи нових способів розв'язання проблем (творче мислення); співпереживання людям, що опинилися у вирі несприятливих історичних подій (емпатійне мислення).

Компетентнісний потенціал предмета
(за ключовими компетентностями)

№ з/п	Ключові компетентності	Компоненти
1	Спілкування державною (і рідною, в разі відмінності) мовами	Уміння: доступно і переконливо висловлювати думки, використовувати виражальні можливості мови для опису подій минулого і сучасності, реагувати мовними засобами на соціальні й культурні явища; розпізнавати мовні засоби впливу, розрізняти техніки переконування

		<p>та маніпуляції; вести аргументовану дискусію на відповідну тематику; читати і розуміти перекладені та адаптовані українською літературною мовою писемні джерела, авторські публікації на історичні й соціально-політичні теми; творити українською мовою (усно і письмово) тексти історичного та соціального змісту.</p> <p>Ставлення: повага до української як державної / рідної (у разі відмінності) мови, зацікавлення її розвитком, розуміння цінності кожної мови; критичне сприймання інформації історичного та суспільно-політичного характеру; толерантне ставлення до альтернативних висловлювань інших людей.</p> <p>Навчальні ресурси: доповідь, виступ, дискусія.</p>
2	Спілкування іноземними мовами	<p>Уміння: читати і розуміти науково-популярні публікації та художні твори історичного змісту іноземною мовою; знаходити потрібну інформацію про світ іноземними мовами; створювати іноземною мовою інформацію про минуле й сучасні суспільні (зокрема культурні) процеси в Україні; спілкуватися з однолітками, які представляють різні країни, для взаємообміну знаннями з історії.</p> <p>Ставлення: інтерес до історії культурного, економічного й суспільно-політичного життя країн регіону, Європи і світу.</p> <p>Навчальні ресурси: іншомовні науково-популярні публікації, адаптовані художні твори іноземною мовою.</p>
3	Математична компетентність	<p>Уміння: оперувати цифровими даними, математичними поняттями для пізнання і пояснення минулого й сучасних суспільних подій, явищ і процесів; перетворювати джерельну інформацію з однієї форми в іншу (текст, графік, таблиця, схема тощо); будувати логічні ланцюжки подій, вчинків; використовувати статистичні матеріали у вивченні історії.</p> <p>Ставлення: прагнення обирати раціональні способи пояснення подій минулого, причин і можливих шляхів розв'язання сучасних соціальних, політичних, економічних проблем.</p> <p>Навчальні ресурси: джерела із статистичними даними у формі діаграм, таблиць, графіків тощо.</p>
4	Основні компетентності у природничих науках і	<p>Уміння: пояснювати та оцінювати вплив природного середовища на життя людини в окремі історичні періоди; розкривати зміст і значення господарських, промислових, наукових і науково-технічних революцій, вплив на</p>

	технологіях	<p>суспільне життя технологій, технічних винаходів і наукових теорій.</p> <p>Ставлення: сталий інтерес до науково-технічного прогресу та здобутків природничих наук; визнання цінності природних ресурсів для сьогодення та майбутніх поколінь, готовність раціонально їх використовувати в повсякденному житті; сміливо реагувати на ризики екологічних загроз, долучаючись до громадських акцій на захист природи.</p> <p>Навчальні ресурси: матеріали про розвиток природничих наук у різні історичні періоди.</p>
5	Інформаційно-цифрова компетентність	<p>Уміння: використовувати цифрові технології для пошуку потрібної історичної та соціальної інформації, її нагромадження, перевірки і впорядкування; створювати вербальні й візуальні (графіки, діаграми, фільми) тексти, мультимедійні презентації та поширювати їх; виявляти маніпуляції інформацією соціального та історичного змісту під час аналізу повідомлень електронних медіа; виявляти джерела й авторів інформації, робити коректні посилання.</p> <p>Ставлення: дотримання визначених норм поведінки і моральних правил у роботі з соціальною інформацією, зокрема дотримання авторського права.</p> <p>Навчальні ресурси: публікації на історичну, соціально-політичну тематику, електронні інформаційні ресурси, цифрові бібліотеки.</p>
6	Уміння вчитися впродовж життя	<p>Уміння: визначати власні навчальні цілі в соціальній сфері й галузі знань про минуле; аналізувати процес власного навчання, відстежувати зміни у сприйнятті інформації; знаходити й опрацьовувати джерела соціальної та історичної інформації; критично аналізувати й узагальнювати здобуті відомості й досвід.</p> <p>Ставлення: розуміння соціальної ролі освіти в минулому і тепер, відкритість до сталого самонавчання, бажання ділитися знаннями з іншими.</p> <p>Навчальні ресурси: матеріали, в яких відображено алгоритми опрацювання інформації соціального та історичного змісту.</p>
7	Ініціативність і підприємливість	<p>Уміння: використовувати досвід пізнання історії для вибору дійових життєвих стратегій; виявляти можливості й загрози для майбутньої професійної та підприємницької діяльності, аналізуючи світовий досвід та уроки</p>

		<p>минулого; працювати для загального добра громади; генерувати нові ідеї, оцінювати переваги і ризики, вести перемовини, працювати самотійно і в групі; планувати, організовувати, реалізовувати індивідуальні чи командні проекти (зокрема дослідницько-пошукового характеру), представляти їх результати.</p> <p>Ставлення: готовність використовувати досвід історії для самопізнання й досягнення добробуту; усвідомлення важливості дотримання етичних норм підприємницької діяльності та потреби розвитку соціально відповідального бізнесу; зважений підхід до ухвалення рішень, що несуть ризики, ґрунтований на досвіді минулого і сучасного соціального життя.</p> <p>Навчальні ресурси: біографії історичних постатей, відомих підприємців-меценатів, які розвивали українську культуру.</p>
8	Соціальна та громадянська компетентності	<p>Уміння: критично аналізувати джерела масової інформації для протистояння деструктивним і маніпулятивним технікам впливу; знаходити переконливі історичні приклади вирішення конфліктів; працювати в групі, досягати порозуміння та налагоджувати співпрацю, використовуючи власний і чужий, зокрема взятий з історії, досвід; бути активним і відповідальним членом громадянського суспільства, що знає права людини і вміє їх захищати; ухвалювати зважені рішення, спрямовані на розвиток місцевої громади і суспільства, використовуючи знання з історії та інших соціальних дисциплін; ефективно співпрацювати з іншими, ініціювати та реалізовувати проекти екологічного, соціального характеру.</p> <p>Ставлення: ідентифікування себе як особистості й громадянина України; усвідомлення цінності людини (її життя, здоров'я, честі й гідності, недоторканності й безпеки); співпереживання за долю рідних і близьких, інших осіб, що потребують допомоги і підтримки; пошанування досвіду й цінностей власного й інших народів, держав, релігій і культур; толерантне сприйняття і ставлення до життєвої позиції іншого; волонтерство, підтримка громадських проектів та ініціатив.</p> <p>Навчальні ресурси: Конституція України, міжнародні правові акти, біографії історичних постатей, сучасна публіцистика.</p>

9	Обізнаність та самовираження у сфері культури	<p>Уміння: образно мислити та уявляти; інтерпретувати твори мистецтва; розвивати власну національно-культурну ідентичність у сучасному багатокультурному світі; окреслювати основні тенденції розвитку культури в минулому та сьогоденні; використовувати мистецькі артефакти для пізнання минулого, осмислювати твори мистецтва в історичному контексті; зіставляти досягнення української культури з іншими культурами; виявляти вплив культури на особу та розвиток цивілізації.</p> <p>Ставлення: свідоме збереження і розвиток власної національної культури, повага до культур інших народів; відповідальна поведінка та піклування про пам'ятки української і світової культури; відкритість до міжкультурного діалогу.</p> <p>Навчальні ресурси: твори мистецтва, творчі проекти, інтерактивні заняття в музеях, галереях тощо.</p>
10	Екологічна грамотність і здорове життя	<p>Уміння: змінювати навколишній світ засобами сучасних технологій без шкоди для середовища; уміння надавати допомогу собі й тим, хто її потребує; ухвалювати рішення, обмірковуючи альтернативи і прогнозуючи наслідки для здоров'я, добробуту і безпеки людини; регулярно практикувати фізичну діяльність, демонструвати рухові вміння й навички з фізичної культури та використовувати їх у різних життєвих ситуаціях.</p> <p>Ставлення: відповідальне ставлення до свого здоров'я та здоров'я інших людей; дотримання морально-етичних і правових норм, правил екологічної поведінки в довіллі; ціннісне ставлення до навколишнього середовища як до потенційного джерела здоров'я, добробуту та безпеки людини і спільноти, усвідомлення важливості бережливого природокористування, відповідальність за власну діяльність у природі; усвідомлення значення здоров'я для самовираження та соціальної взаємодії.</p> <p>Навчальні ресурси: соціальні / екологічні проекти; моделювання соціальних ситуацій, зокрема впливу природного та техногенного середовища на здоров'я і безпеку людини; мультимедійні презентації до проектів щодо добробуту, здоров'я і безпеки; інформація про історію спортивного руху в Україні.</p>

Найважливішими змінами в програмі з історії стали:

— Програми перебудовано на основі результатів навчально-пізнавальної діяльності учнів, які є сукупністю знаннєвого, смислового і діяльнісного компонентів. Зміст історичної освіти в оновлених програмах виступає не як самоціль, а як інструмент для досягнення окреслених результатів, що забезпечують формування життєво важливих компетентностей.

— Збалансовано обсяги виділеного на навчання історії по класах і реального (тобто потрібного для досягнення програмних цілей) часу. Із змісту навчального матеріалу вилучено другорядні для цілісного сприймання і системного розуміння історії фрагменти або запропоновано (як у випадку історії Сходу) вивчати їх оглядово.

— Забезпечено доступність і системність цілей навчання. Їх сформульовано щодо кожного розділу як очікувані результати навчання (навчальні досягнення учнів). Збережено тільки досяжні для учнів відповідного віку очікувані результати навчання і скорочено вимоги щодо знання фактологічного матеріалу (дат, імен, подій, термінів).

— Суттєво розширено можливості для вчителя самостійно планувати навчальну роботу з учнями як за змістом, так і за видами. Орієнтуючись на результати навчально-пізнавальної діяльності (що акцентують на зв'язку знаннєвого, смислового і діяльнісного компонентів), учитель зможе самостійно визначати навчальний час за розділами програм.

— Вилучено обов'язкові теми практичних занять, які обмежували самостійність учителя в доборі джерельного матеріалу, методів і прийомів навчання. Натомість запропоновано орієнтовну тематику практичних і творчих робіт із зазначенням, що вони є невід'ємною частиною навчання історії в сучасній школі і можуть відбуватися в різних формах, зокрема й у формі практичних занять.

— Створено нову пояснювальну записку до програм, в якій визначено: мету шкільної історичної освіти; компетентнісний потенціал предмета, соціально й особистісно значущі ідеї, які послідовно розкриваються в процесі навчання і виховання учнів (їх співвіднесено з ключовими компетентностями); наскрізні, міжпредметні й предметні змістові лінії, що забезпечують формування школяра як культурно освіченої, інформаційно свідомої й морально зрілої людини; базові елементи історичної компетентності.

— На основі винесених на обговорення чинних програм з історії для учнів 5 класу створено програму пропедевтичного курсу «Вступ до історії». Її укладено так, аби в навчальній роботі вчитель міг надалі використовувати наявні підручники і водночас мав можливість залучати інформацію з інших джерел. Пропедевтичний курс має на меті підготувати школярів до сприйняття історії як важливої складової інтелектуального життя сучасного суспільства. Результати навчально-пізнавальної діяльності учнів у межах пропедевтичного курсу досягаються через роботу з матеріалом з історії України.

— Програму інтегрованого курсу для 6 класу укладено на основі цивілізаційного підходу до розуміння історії стародавнього світу.

Переформатування змісту цієї програми дало змогу інтегрувати навчальний матеріал навколо поняття європейської цивілізації, формування якої розгорталось й на теренах України. 11 — Програми для 7–9 класів суттєво «розвантажено». Відібрано відповідні до віку учнів навчальні досягнення, частину з них сформульовано заново, декілька тем об'єднано. Відтак учні зможуть здобути знання (базові відомості), розуміння (ключові ідеї/поняття) і вміння (тобто дії, що забезпечують систематизацію, застосування й поглиблення знань і розуміння) на основі опрацювання менших обсягів інформації.

— Запропоновано варіант для синхронізованого вивчення курсів історії України та всесвітньої історії. Послідовність вивчення тем двох курсів наведено в пояснювальній записці і вступних частинах до програм історії України і всесвітньої історії для сьомого, восьмого і дев'ятого класів. — Розділи програм доповнено посиланнями на міжпредметні зв'язки, тобто на можливості використання навчальних ресурсів географії, природознавства, української та зарубіжної літератури, інформатики, мистецтва. Положення, які стосуються реалізації наскрізних змістових ліній, відображено через очікувані результати і зміст навчальнопізнавальної діяльності.

**Послідовність вивчення
курсів історії України і всесвітньої історії по класах**

Клас	Навчальний курс	Кількість годин
5	Вступ до історії	35
6	Всесвітня історія. Історія України (Інтегрований курс)	70
7	Всесвітня історія Історія України	35 35
8	Всесвітня історія Історія України	35 52
9	Всесвітня історія Історія України	35 52

У системі шкільної історичної освіти, що склалася за роки незалежності, у п'ятому класі традиційно викладається *пропедевтичний* курс історії.

Пропедевтичний характер курсу 5 класу визначає принципи відбору змісту та стилістичні особливості його викладу відповідно до програми. Його зміст спрямовано на досягнення загальної мети шкільної історичної освіти:

формування в учнів самоідентичності та почуття власної гідності на основі осмислення соціального й морального досвіду минулих поколінь, розуміння історії і культури України в контексті загального історичного процесу.

Беручи до уваги вікові особливості пізнавальної діяльності дітей 10 – 11 років, в учнів маємо формувати первинні поняття та уявлення про розвиток, предмет вивчення й суспільну роль історії як науки і як живої пам'яті про життя людей у минулому. Учні мають також опанувати на початковому рівні (уміти оперувати) значною кількістю історичних термінів. Зрозуміло, що успішних результатів у навчанні історії можна досягти за умови опанування учнями вміння й навичок опрацювання навчального історичного матеріалу, тому саме це є предметом спеціального відпрацювання на уроках курсу. Передбачається також ознайомлення дітей з історичними джерелами різних типів – як писемними, так і речовими, включаючи пам'ятки культури, що формують навколишнє історичне середовище.

Принципове значення для організації навчання історії в 5 класі мають активні та інтерактивні методи. Передумовою активного навчання є чергування різних форм діяльності учнів. Наприклад, працюючи з текстом, учні можуть шукати відповідь на запитання, добирати коментарі до ілюстрацій, складати план, порівнювати текст з ілюстраціями та картами, знаходити нові слова та витлумачувати їх за інструкціями підручника.

Основним методом опрацювання змісту є коментоване читання учнів по черзі (ланцюжком), що супроводжується постановкою запитань до тексту та відповідями на них або виділенням у тексті головного (основних думок). Роль учителя – організувати бесіду навколо питань, що вивчаються в контексті теми чи розділу.

Роботу з підручником можна чергувати з коротким викладом (розповіддю) вчителя, роботою із зошитом. З огляду на вікові особливості п'ятикласників розповідь учителя (не більше ніж 5–10 хв.) не повинна бути лекцією, а уроки жодною мірою не повинні зводитися тільки до читання й переказування тексту підручника. Немає потреби переповідати той матеріал, що викладений у підручнику, як і не потрібно ускладнювати виклад додатковою інформацією.

Слово вчителя має бути образним та емоційним, воно повинно апелювати до особистісного досвіду п'ятикласників.

З-поміж методів навчання заслуговують на увагу ігрові форми. Під час вивчення курсу може йтися як про створення окремих, епізодичних ігрових ситуацій, так і про застосування ігрових моделей навчання. Варто ширше використовувати урок-екскурсію, наприклад, до місцевого музею чи історичної пам'ятки. Доречними є ігри-подорожі чи ігри-дослідження, які можна сконцентрувати в часі, обмеживши однією темою або й одним уроком.

Інтегрований курс історії (Всесвітня історія. Історія України) для 6 класу є першим систематичним курсом історії в середній школі. Його особливостями є:

- по-перше, інтегрований характер – давня історія України вивчається як складова всесвітньої історії;
- по-друге, вивчення історичного матеріалу здійснюється в широких хронологічних межах: від появи первісних людей до падіння Західної Римської імперії. Головними завданнями курсу є:
 - а) сформулювати в учнів /учениць розуміння цивілізаційної значущості стародавнього періоду в історії України, Європи та світу в цілому, античної цивілізації як основи для подальшого розвитку європейських суспільств;
 - б) сприяти формуванню засобами історії низки загальних (уміння вчитися впродовж життя, соціальна та громадянська компетентність, обізнаність у сфері культури тощо) і предметних (хронологічна, просторова, інформаційна тощо) компетентностей через актуалізацію змістових ліній (або їх елементів): сталого розвитку (з розумінням залежності людини і суспільств від природного середовища), громадянської відповідальності, культурної самосвідомості, життя в інформаційному середовищі, моральних цінностей;
 - в) розвивати пізнавальний інтерес учнів /учениць до минулого через створення умов для активної взаємодії між вчителем /учителькою і учнями /учениця, виконання учнями /ученицями творчих практичних завдань.

Програми для 7–9 класів суттєво «розвантажено». Відібрано відповідні до віку учнів навчальні досягнення, частину з них сформульовано заново, декілька тем об'єднано. Відтак учні зможуть здобути знання (базові відомості), розуміння (ключові ідеї/поняття) і вміння (тобто дії, що забезпечують систематизацію, застосування й поглиблення знань і розуміння) на основі опрацювання менших обсягів інформації.

Програми позбавлені жорсткого поурочного поділу, вчителі можуть обирати послідовність розкриття навчального матеріалу в межах окремої теми, але так, щоб не порушувалась логіка його викладу.

**Таблиця для синхронізації курсів історії України
та всесвітньої історії в 7–9 класах
(є орієнтовною)**

Клас	Предмет	Розділ навчальної програми
7 клас	Всесвітня історія	Повторення. Вступ

	Всесвітня історія	Розділ 1. <i>Перші середньовічні держави</i>
	Історія України	Розділ 1. <i>Виникнення та становлення Русі-України</i>
	Всесвітня історія	Розділ 2. <i>Середньовічний світ Західної Європи</i>
	Всесвітня історія	Розділ 3. <i>Європейське суспільство і держави в X–XV ст.</i>
	Історія України	Розділ 2. <i>Київська держава (Русь-Україна) наприкінці X – у першій половині XI ст.</i>
	Історія України	Розділ 3. <i>Київська держава у другій половині XI – першій половині XIII ст.</i>
	Історія України	Розділ 4. <i>Королівство Руське (Галицько-Волинська держава)</i>
	Всесвітня історія	Розділ 5. <i>Країни Центральної та Східної Європи в X–XV ст.</i>
	Історія України	Розділ 5. <i>Руські удільні князівства у складі сусідніх держав. Кримське ханство</i>
	Всесвітня історія	Розділ 4. <i>Матеріальний і духовний світ європейського Середньовіччя</i>
	Всесвітня історія	Розділ 6. <i>Середньовічний Схід</i>
	Історія України	<i>Узагальнення до курсу. Історія України в контексті епохи Середніх віків</i>
8 клас	Всесвітня історія	<i>Повторення. Вступ</i>
	Всесвітня історія	Розділ 1. <i>Великі географічні відкриття та становлення капіталістичних відносин</i>
	Всесвітня історія	Розділ 2. <i>Високе Відродження. Реформація в Західній Європі</i>
	Всесвітня історія	Розділ 3. <i>Держави Західної Європи в XVI–XVII ст.</i>
	Історія України	Розділ 1. <i>Українські землі у складі Речі Посполитої (XVI – перша половина XVII ст.)</i>
	Історія України	Розділ 2. <i>Становлення козацтва (XVI – перша половина XVII ст.)</i>

	Історія України	Розділ 3. Національно-визвольна війна українського народу середини XVII ст.
	Всесвітня історія	Розділ 4. Османська імперія. Країни Східної Європи в XVI – першій половині XVIII ст.
	Історія України	Розділ 4. Козацька Україна наприкінці 50-х років XVII – на початку XVIII ст.
	Всесвітня історія	Розділ 5. Епоха Просвітництва
	Історія України	Розділ 5. Українські землі в 20–90-х роках XVIII ст.
	Всесвітня історія	Розділ 6. Східний світ у XVI–XVIII ст. (оглядово)
	Історія України	Узагальнення до курсу: Історія України в контексті епохи Раннього Нового часу
9 клас	Історія України	Повторення. Вступ.
	Всесвітня історія	Розділ 1. Європа в час Французької революції та наполеонівських війн
	Всесвітня історія	Розділ 2. Європа та Америка в добу революцій і національного об'єднання (1815–1870 рр.)
	Історія України	Розділ 1. Українські землі у складі Російської імперії наприкінці XVIII – у першій половині XIX ст.
	Історія України	Розділ 2. Українські землі у складі Австрійської імперії наприкінці XVIII – у першій половині XIX ст.
	Історія України	Розділ 3. Повсякденне життя та культура України кінця XVIII – першої половини XIX ст.
	Всесвітня історія	Розділ 3. Модернізація країн Європи та Америки в останній третині XIX – на початку XX ст. Пробудження Азії
	Історія України	Розділ 4. Українські землі у складі Російської імперії в другій половині XIX ст.
	Історія України.	Розділ 5. Українські землі у складі Австро-Угорщини в другій половині XIX ст.
	Всесвітня історія	Розділ 4. Міжнародні відносини (друга

		половина XIX – початок XX ст.)
Історія України		Розділ 6. Україна початку XX ст. перед викликами модернізації
Всесвітня історія		Розділ 5. Розвиток культури та повсякденне життя (кінець XVIII – початок XX ст.)
Історія України		Розділ 7. Повсякденне життя та культура України в середині XIX – на початку XX ст.
Всесвітня історія		Узагальнення до курсу: Основні ідеї, здобутки, виклики «довгого» XIX ст.

Курс історії для 7 класу передбачає вивчення періоду Середньовіччя (V–XV ст.) і складається з двох окремих предметів: історії України та всесвітньої історії. До семикласників висуваються складніші, порівняно з 6 класом, вимоги щодо навчальних досягнень. Особливого значення набуває робота з історичними картами, укладання історичних портретів, засвоєння і використання понять і термінів, усвідомлення відмінності між такими елементами змісту, як подія, явище, процес; актуалізуються логічна та аксіологічна компетентності.

Курс історії для 8 класу присвячений подіям, явищам та процесам світової (головно європейської) й української ранньомодерної історії – від кінця XV до кінця XVIII ст. Мета вивчення історії у 8 класі:

- а) надати системні знання про соціально-економічні, політичні, культурно-духовні явища і процеси ранньомодерної доби в Європі та на території України;
- б) поглибити формування предметних та ключових компетентностей;
- в) підготувати учнів/учениць до сприйняття різних поглядів на історичні факти, додати розуміння відмінності між фактом та його тлумаченням, сформувати вміння аналізувати різноманітні джерела (насамперед під час виконання практичних завдань), висловлювати судження. Допомогти учням/ученицям співвідносити явища та тенденції історії європейських країн, світу загалом й України, сформувати цілісне уявлення про період від кінця XV ст. до кінця XVIII ст. може синхронізація предметів історії України і всесвітньої історії (орієнтовна синхронізація вказана в таблиці).

Курс історії для учнів 9 класу складається з двох окремих предметів – історії України та всесвітньої історії. У частині історії України його мета подати виклад подій, явищ і процесів, що відбувалися на українських землях упродовж «довгого» XIX ст., сформувати в учнів знання та розуміння особливостей розвитку України у складі Російської й Австрійської (Австро-

Угорської) імперій, проявів модернізації та їхнього впливу на соціально-економічне, політичне, культурне і повсякденне життя населення України. У частині всесвітньої історії курс має сприяти виробленню в учнів власного ставлення до змін у житті та світогляді людей у другий період Нового часу – епоху революцій, появи нових ідеологій, становлення модерного суспільства з його соціально-політичними та соціально-економічними структурами – і підготувати до розуміння ХХ ст. Важливим у 9 класі є остаточне опанування учнями/ученицями таких складних умінь, як визначення причин, сутності та наслідків подій, явищ і процесів на українських територіях та інших країнах, їх характеристика та порівняння, й формування вмінь аргументованого висловлювати власні думки і позиції в усній та письмовій формі. Матеріал курсу відкриває значно більші, порівняно з 8 класом, можливості для компетентнісного підходу в навчанні – насамперед через актуалізацію фактично всіх наскрізних, міжпредметних і предметних змістових ліній. Одним з найважливіших завдань курсу є показати історію України в контексті всесвітньої історії.

З орієнтовними планами використання предметних та наскрізних змістових ліній можна ознайомитися на сайті ІМЗО за покликанням: <https://imzo.gov.ua/osvita/zagalno-serednya-osvita-2/navchalni-prohramy-5-9-klasy-naskrizni-zmistovi-liniji/istoriya-ukrajiny-5-9-klasy-naskrizni-zmistovi-liniji/>

Як уже зазначалось вище, учні 10 класів будуть навчатись за новими програмами. Міністерством рекомендовано для вивчення інтегрований курс «Історія: Україна і світ», а також 2 окремі кури “Історія України” та “Всесвітня історія”.

Інтегрований курс «Історія: Україна і світ»

Програма інтегрованого курсу «Історія: Україна і світ», що запроваджується в 2018 р. для 10-го класів закладів загальної середньої освіти, спрямована на формування розумінь і вмінь інтерпретувати історію України як частину світового культурного, економічного та політичного простору. Змістове наповнення предмета базується на засадах громадянської спрямованості, людиноцентризму, україноцентризму, націєтворення, європейськості. Проблематику історії України (що повинна становити дві третини змістового наповнення) вмонтовано у світовий, насамперед європейський історичний контекст і водночас показано, як вона цей контекст творить. Програма акцентує увагу на взаємодії української та світової історії, а також на складних викликах, які з’являлися перед тогочасними державами, націями і людьми.

Програма охоплює основні події, явища і процеси, які визначали історію України і світу в 1914–1945 рр. Це один з найдраматичніших періодів у світовій історії, адже своєрідним його обрамленням стали дві світові війни. Відповідно до навчальної програми цей період вивчається за такими розділами: «Перша світова війна», «Соціальні й національні революції в

Європі. Українська революція», «Облаштування повоєнного світу: між демократією й авторитаризмом», «Тоталітарні режими як виклик людству», «Україна і світ напередодні Другої світової війни. Початок війни», «Друга світова війна: перебіг і результати». **Рекомендується, аби роботі з цими широкими темами передували (на початку навчального року) вступні заняття, які сформулюють в учнів/учениць початкові уявлення про ключові явища і процеси історичного періоду, дадуть змогу розпізнати головні тенденції розвитку українського і європейських суспільств у той час.**

Програма орієнтує учасників освітнього процесу на результативну діяльність. Очікувані результати навчально-пізнавальної роботи описані як завдання, виконання яких учні повинні продемонструвати (назвати, описати, охарактеризувати, зробити підбірку, систематизувати тощо). Умовою досягнення результатів, що пов'язані з осмисленням ключових історичних явищ, оцінкою діяльності історичних осіб, є дослідницько-пошукова і творча робота. Програма, зокрема, спонукає школярів до занять біографістикою, творення психологічних портретів історичних особистостей, а відтак до розуміння сутності історії. До кожної теми подано орієнтовну тематику практичних занять, навчальних проектів і/або есе. Проекти й есе можуть виконуватися за вибором як учителя, так і учнів, як у класі, так і вдома, але з обов'язковим обговоренням результатів на уроці.

Учитель/вчителька має оцінити, насамперед, уміння учнів виконувати подібні завдання, бо переліки фактів завжди будуть неповними, а судження учнів матимуть різний рівень узагальнення.

Передбачено можливості для вчителя/вчительки самостійно планувати навчальну роботу з учнями: вибудувати власний алгоритм роботи з учнями/ученицями, зокрема акцентувати на певних навчальних цілях, змістових елементах, розширювати коло історичних діячів, змінювати послідовність вивчення матеріалу в межах розділів, додавати матеріал з історії рідного краю, доповнювати тематику практичних занять, творчих робіт. Для практичного заняття, проекту, есе учитель/вчителька може обрати іншу тему, розробити пізнавальні завдання, що ґрунтуються на самостійно підібраній джерельній базі.

Пропоновані учням/ученицям завдання мають бути аналітичними, зорієнтованими на визначені у відповідному розділі Програми очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності, сприяти освоєнню учнями ключових компетентностей, формувати розуміння зв'язку між вивченим матеріалом і сучасністю.

У програмі немає розподілу навчальних годин за розділами. У межах загальної річної кількості годин учитель/вчителька самостійно визначає час для роботи над кожним розділом програми, дбаючи при тому про досягнення учнями/ученицями повноти завдань, що визначені як очікувані результати учіння. Слід врахувати, що Програма спрямована на те, щоб учні/учениці могли досягати навчальних цілей на основі опрацювання менших обсягів

інформації (за рахунок внутрішньої й зовнішньої інтеграції). Плануючи курс, доцільно визначити цілі (очікувані результати учіння) та виділити навчальний час (у межах уроку, окремими уроками) на вивчення історії рідного краю.

У програмах з історії України та всесвітньої історії для 10-11 класів передбачено виконання практичних робіт, навчальних проектів та написання есе. Виконання рекомендованих видів робіт спрямоване на формування предметних компетентностей, розвиток творчо-пошукових умінь і навичок. Для досягнення цієї мети та раціонального використання навчального часу вчитель/вчителька обирає запропоновані види робіт з розрахунку не більше двох видів робіт під час вивчення навчального розділу. Водночас, учитель/учителька на власний розсуд можуть обирати/ змінювати/ коригувати/ доповнювати як назви тем цих видів робіт, так і їх кількість.

Під час оцінювання есе варто врахувати дотримання структури цього типу тексту, вміння учня логічно викласти та аргументувати власні думки щодо запропонованої теми, навівши приклади з кількох джерел. Під час оцінювання навчальних проектів слід звернути увагу на повноту висвітлення та логічність викладення змісту теми проекту; оформлення результатів дослідження та якості їх представлення, внеску кожного з учасників проекту.

Пам'ятні та знаменні події.

У 2018-2019 роках відзначатимуться **100 – річчя Української революції**: зокрема ювілей Української Держави гетьмана Павла Скоропадського (УД) та Директорії УНР під проводом Симона Петлюри. Важливим для освітніх установ є не протиставляти ці форми українського державного будівництва, а подавати їх як різні варіанти української державності. Попри недоліки державного будівництва у цих роках, ззначені державні утворення, що різнилися методами і соціальною базою підтримки, є рівноважливими формами української державності: консервативної і соціалістичної. У Державі П. Скоропадського соціальною базою була землевласницька ділична верства та підприємці, в Директорії УНР – середній і дрібний земельний власник – селянин, українське робітництво.

УД та Директорія УНР має протиставлятися т.зв соціалістичній УСРР, яка була маріонетковою (фейковою) державою більшовицької Російської Федерації. Остання, окупувавши території України встановила колоніального типу режим, який цілком був залежний від російської \ більшовицької влади з Москви.

Листопад 2018 р. – сторіччя заснування української держави на західній Україні. Західно – Українська Народна Республіка заснована була після розвалу Австро-Угорської монархії у листопаді 1918 року. У січні 1919 р. сталося об'єднання Східної і Західної України в єдину соборну державу.

У 2018 р. виповнюється 100 років від дня заснування Української академії наук (УАН). Ця дата має не лише важливе культурне, але й громадсько-політичне значення. УАН постала за часів гетьманування Павла Скоропадського, але сама установа стала можливою завдяки багаторічній діяльності видатного історика Михайла Грушевського, який очоливши Наукове товариство ім. Т.Шевченка, фактично почав створення національної академії наук. Проміжною стадією було створення у 1906-1907 роках Українського наукового товариства у Києві (УНТ). Утворення УАН стало свідченням цивілізаційних прагнень українського народу стати частиною європейського світу. УАН ставило за мету не лише розвиток національної науки, але й виховання свідомого українського громадянина.

1918 рік – час постанови перших національних вищих навчальних закладів на Наддніпрянщині: Українського державного університету в Києві і Кам'янці, а також історико – філологічного факультету майбутнього Полтавського українського університету.

На межі 1918 – 1919 років постав за наказом головного отаману Директорії УНР Український національний хор під орудою Олександра Кошиця. Перша закордонна мандрівка українських співаків була здійснена до країн Європи, Північної та Південної Америки. Ця подорож ставила за мету пропаганду культурою ідей української державності. Виконання знаменитого «Щедрику» Миколи Леонтовича призвело до того, що ця пісня стала однією з найпопулярніших мелодій світу, широко використовуваною навіть в голівудських американських фільмах.

Формуючи в учнів історичну свідомість на основі аналізу уроків минулого, важливо звернути увагу на те, що на українських теренах у ХХ столітті відбулись трагічні події, які визнані геноцидами: Голодомор українського народу, Голокост, депортація кримських татар та інших народів Криму.

24 листопада 2018 р. (традиційно – у четверту суботу листопада) в Україні відзначається ***День пам'яті жертв Голодоморів та політичних репресій в Україні***.

Відзначаючи 85-і роковини Голодомору 1932 – 1933 рр. – геноциду українського народу, особливу увагу слід приділити набуттю учнями/ученицями конкретно-історичних знань та осмисленню обставин виникнення, перебігу та наслідків сталінської політики творення голоду. Необхідно виокремлювати соціально-фізіологічне явище «голод» від поняття і явища «Голодомор». Термін і явище «голод» вказують на кількісне (відсутність наявності їжі протягом певного терміну) і якісне голодування людського організму (нестача білків, жирів, вуглеводів, відтак калорій). Голод і Голодомор стосовно 1932 – 1933 рр. вирізняються. Вони не є тотожні. Голодомор – це не смерть від голоду, а історична форма застосування терору голодом, тобто штучно організованого голоду в Україні. Він є геноцидом проти цивільного населення у мирний час. Тому маємо завжди

використовувати визначення «Голодомор 1932 – 1933 рр. в Україні», тобто вид злочину, роки та місце його скоєння.

Історично та юридично хибним є застосування поняття «український геноцид», яке у такому лінгвістичному поєднанні вказує на участь українців у його скоєнні. Правильно писати і говорити – «геноцид українців», «геноцид українського народу».

Помилковим є розмежування явищ «голод» і «Голодомор» у їх хронологічних рамках 1932 – 1933 рр. Голодомор не є вищою фазою голоду, а історичним, меморіальним і юридичним терміном, який відповідає ознакам геноциду. Закон України від 28 листопада 2006 р. зафіксував хронологічні рамки Голодомору в Україні, тому вони не підлягають ревізії. Вони набули сталості в історіографії.

Неологізми «загальносоюзний голод», «спільна трагедія радянського народу» суперечать самому тлумаченню фізіологічного голоду, заперечують Голодомор – геноцид. Якщо був загальносоюзний голод, то який регіон СРСР став його епіцентром, адже у першій половині 1932 р. голоду на території РСФРР не було.

Неможливо розділяти Голодомор 1932 – 1933 рр. на «голод у 1932 р.» та «Голодомор 1933 р.», як це інколи трапляється у підручниках та працях окремих істориків. Зазначений поділ не відповідає реальним подіям першої половини 1932 р., коли виникли термін «штучний голод», а ним було охоплено більше третини районів УСРР з виразними ознаками масової смертності, випадками людоїдства.

Викладаючи тему Голодомору, важливо пояснити учням, що його жертвами є померлі та фізично постраждалі. Тому жертвами Голодомору 1932 – 1933 рр. в Україні були 25,5 млн селян, з яких понад 7 млн померлих та ненароджених. Українські демографи у 1930-х рр. прогнозували збільшення населення в УСРР на січень 1937 р. до 35,6 млн осіб, а перепис зафіксував 27,9 млн осіб, відтак втрати становлять 7,7 млн осіб. Вони є жертвами Голодомору.

Важливим є також поєднання класних та позакласних заходів для активізації потенціалу педагогіки партнерства, поєднання зусиль вчителів-батьків-дітей для кращого осмислення й передачі пам'яті про голод-геноцид з погляду виховання усвідомлення цінності власної держави, демократичних свобод, а також соціальної активності та відповідальності.

Навчальні заклади у 2018/2019 році можуть долучитися до Всеукраїнського конкурсу учнівських робіт імені Лідії Коваленко і Володимира Маняка. Його проводитиме Інститут історії України НАН України у співпраці з Міністерством освіти і науки України, за підтримки Науково-освітнього консорціуму вивчення Голодомору (HREC) при Канадському інституті українських студій Альбертського університету.

29 вересня 2018 р. в Україні відзначатиметься День пам'яті жертв Бабиного Яру, який став символом Голокосту та інших злочинів нацизму на окупованій території України та Східної Європи (за два дні 29 та 30 вересня

1941 р. у Бабиному Ярі, урочищі на північно-західній околиці Києва, розстріляли майже 34 тисячі євреїв. Тут же нацисти розстрілювали ромів, радянських військовополонених, українських націоналістів та інших «ворогів рейху»).

27 січня 2019 р. в Україні та світі, відповідно до Резолюції Генеральної асамблеї ООН 2012 року, відзначається Міжнародний день пам'яті жертв Голокосту (*саме в цей день у 1945 р. війська 1-го Українського фронту увійшли до нацистського табору смерті Аушвіц (у м. Освенцим), який став символом Голокосту та інших нацистських злочинів).*

Вивчення історії Голокосту здійснюється, за рекомендаціями Ради Європи та інших міжнародних організацій, як складова української, європейської та світової історії. Це забезпечується на уроках з історії України та всесвітньої історії, а також у позакласній та позашкільній роботі. Зокрема, Міністерством освіти і науки України затверджені Програми для факультативних, спеціальних курсів, курсів за вибором з історії Голокосту.

У рамках реалізації спільного проекту Яд Вашем та Українського інституту вивчення Голокосту «Ткума» за підтримки Міністерства освіти і науки України «Вивчення Голокосту для формування атмосфери толерантності» вчителі, методисти, а також учні закладів загальної середньої освіти можуть брати участь у всеукраїнських та міжнародних семінарах з історії Голокосту; пересувних (мобільних) освітньо-музейних виставках; конкурсах творчих робіт «Уроки війни та Голокосту – уроки толерантності»; міжнародних молодіжних проектах «Ковчег», «Оливкове дерево» та інших. Додаткова інформація щодо зазначених заходів міститься на сайті Українського інституту вивчення Голокосту «Ткума».

Все більшу популярність набувають освітні програми і конкурси, що реалізуються Міністерством освіти і науки України спільно з Українським науково-дослідним та освітнім центром вивчення Голодомору.

18 травня 2019 р., як і в попередні роки, ***вшановуватимуть пам'ять жертв депортації кримських татар (18 травня 1944 року розпочалася радянська операція з депортації кримських татар), а також відзначають його як День боротьби за права кримськотатарського народу.***

З метою набуття школярами історичної та інших компетентностей, відповідно до державних вимог до загальноосвітньої підготовки учнів, окремою структурною складовою програми вперше стають спеціальні уроки – ***практичні заняття***. Практичні заняття з історії відрізняються від практичних та лабораторних робіт з природничих предметів. Такі заняття в курсі історії мають подвійну мету: по-перше, вони є способом вивчення нового матеріалу на основі опрацювання історичних джерел; по-друге, – важливим засобом формування предметних умінь і навичок учнів. Кожне із запропонованих практичних занять присвячується певній темі. Урок має описану вище структуру, проте передбачає переважно самостійну роботу учнів – індивідуальну чи групову – над окремими питаннями теми із використанням різноманітних джерел знань (підручників, де вміщені

необхідні відповідно до теми історичні джерела різного виду, включаючи як текстові, так і візуальні, довідкові матеріали, запитання і завдання, Інтернет-ресурсів, фондів музеїв, місцевих історичних пам'яток, що оглянуті учнями). Під час практичного заняття вчитель виступає як консультант у процесі самостійної роботи учнів, надаючи їм необхідну допомогу відповідно до віку та пізнавальних можливостей. Матеріали до практичних занять та методичні рекомендації з організації пізнавальної діяльності учнів мають бути подані в підручниках. Питання порядку проведення практичних занять та оцінювання їхніх результатів залишається в компетенції вчителя.

Також доречно використовувати у своїй роботі

- досвід роботи дистанційного навчання, або окремих його елементів;
- створювати власні блоги та розміщувати на них електронні версії підручників (їх частин) або посилань на сайти, де їх можна знайти;
- спонукати учнів до пошуку додаткової та довідкової інформації, подаючи її на окремих сторінках блогу, або, посилаючись на сайти, де можна знайти відповідні джерела;
- залучення учнів до роботи з картами як окремими тематичними, так і електронними версіями атласів;
- оприлюднення конспектів уроків- це здебільшого окремі уроки, в яких учителі презентують власний досвід;
- подання навчальної інформації у стислому узагальненому вигляді за допомогою умовно-графічної наочності та опорних схем та таблиць, структурно-логічних таблиць;
- розміщення в Internet-ресурсі інструкцій для самостійного виконання учнями завдань певного характеру у вигляді пам'яток, алгоритмів;
- забезпечення вільного доступу учнів до використаних на уроці чи взагалі існуючим в Internet презентацій – своєрідного комплексного засобу навчання, що поєднують в собі вже згадані елементи (навчальний текст, фрагменти джерел, карти, зображення, умовно-графічну наочність, завдання з опанування матеріалу тощо);
- подання у блозі інструментарію контролю і самоконтролю над просуванням учнів у навчанні у вигляді авторських збірок різнорівневих тестів по кожному класу ; онлайн-тести, тестових завдань з окремих тем; комплексу завдань різних типів на основі поширених в Internet платформ: стрічка часу, історичні пазли, тести, кросворди, «знайди пару», «збудуй послідовність»;
- візуалізація навчання за допомогою відеоматеріалів, які можуть використати учні вдома під час підготовки до уроку, своєрідного заміни читання тексту підручника;
- використання аудіо матеріалів тощо.

Щодо вимог до календарно-тематичного планування із суспільних дисциплін

Календарно-тематичне планування – це розподіл у часі окремих уроків із врахуванням кількості годин, що визначаються програмою на кожну тему, кількості тижневих годин (визначених навчальним планом) і розкладу занять.

Планування розробляється вчителем на кожний клас у відповідності з навчальною програмою та вимогами Державного освітнього стандарту. У разі викладання предмету у кількох класах (паралелі) дозволяється загальне планування для класів паралелі.

Згідно Інструкції з ведення ділової документації у загальноосвітніх навчальних закладах I-III ступенів календарне планування навчального матеріалу здійснюється учителем безпосередньо у навчальних програмах. Можна користуватись також окремими брошурами, виготовленими на основі навчальних програм.

Ступінь розроблення календарно-тематичного планування є критерієм професіоналізму вчителя. Тому у плані вчитель визначає послідовність вивчення окремих питань теми, відбирає зміст, продумує систему уроків навчання, повторення, закріплення і форми контролю.

Календарно-тематичний план учителя має включати такі розділи:

1. Титульний аркуш, де зазначено найменування освітнього закладу; назву документа (календарно-тематичне планування); назву предмета (повинна відповідати назві предмета в робочому плані навчального закладу); навчальний рік; клас (класи); прізвище, ім'я та по батькові вчителя.
2. На титульному аркуші повинні бути записи: «Розглянуто на засіданні предметної кафедри вчителів (методичного об'єднання) – протокол № ... від ...»; «Погоджено: заступник директора із навчально-виховної роботи»; чи «Затверджено: директор навчального закладу: (дата затвердження)».
3. Навчально-методичне забезпечення навчального плану включає наступні відомості: річна кількість годин; кількість годин на тиждень згідно з програмою; планова кількість самостійних (практичних) робіт; реквізити програми; навчально-методичні комплекси.
4. Календарно-тематичне планування повинно обов'язково включати номер і дату проведення уроку, зміст (тему) уроку, примітку.
5. Графа «Зміст (тема) уроку» включає: загальні назви теми; кількість годин, відведених на вивчення даної теми; теми кожного уроку; контроль по завершенню вивчення даної теми.
6. У графі «Примітка» можуть міститися помітки, зроблені вчителем у процесі роботи з даним тематичним плануванням (використання додаткової літератури, зміст індивідуальних завдань для учнів, які відстають у навчанні, різноманітні форми роботи на уроках, індивідуальна діяльність, яка планується, необхідне обладнання, тип провідної діяльності учнів на уроці, види уроків тощо).

7. Зміст плану навчального курсу повинен відповідати змісту програми, за якою ведеться навчання.

На основі календарних планів вчителі розробляють поурочні плани, структура і форма яких визначається ними самостійно. Поурочними планами для вчителів можуть слугувати також методичні посібники, що мають гриф Міністерства освіти і науки України.

Під час розроблення календарних планів вчитель може на власний розсуд використовувати резервні години – планувати проведення практичних, узагальнюючих робіт, семінарів, засідань «круглих столів» тощо. Учнівські зошити з предметів суспільно-гуманітарного циклу переглядаються учителем один раз на семестр і бал від 1 до 12 балів за ведення зошита може (за бажанням вчителя) виставлятися в журнал. При виставленні тематичних оцінок вчитель на власний розсуд може враховувати або ні оцінку за ведення зошита.